

Müüd naab ka tedda meie film,
Mis Sinna võtnud seada:
Et rahvas tulles, lähkäh siit,
Üks leikus ja üks surma=niit,
Käib ühest aastast teise.

Kül mõdalainud aasta sees,
On mitto tunnud nälga
Ja sõnud saggest' filma=wees,
Mis seisab alles wõlga! —
Mill' sawad rahvas aasuma
Ja sedda wõlga tassuma,
Saab poja heldus näitma.

Ei jdua meie ommast wäest
Kül sedda mitte tehha,
Kui abbi tulles Issa käest,
Siis same sedda nähha;
Kui pat on esmalt pelletud,
Kül saab siis wõlg ka selletud,
Ja muist jo sell'gi aastal.

Kes Poja mõtte süggawust
Wõib urida siin lābbi:

Kül rahwas teggi wiggadust,
Ja saatis siiski abbi,
Et hulgal wäljarändajad
Ja wargad, petjad, risujad,
Ei surnud mitte nälga!

Üks Summal ellab iggawest,
Oh rahwas! üsso sedda,
Sest pallo Tedda süddamest,
Ja wāhhendab so hädda;
Ja ütleb: „Hüa appi mind,
„Kül hädda sees siis aitan find
„Ni ellus, kui ka surmas!“

„Kui agga olled holetu
„Ja teed weel ikka kurja,
„King ellad ni, kui meletu
„Siis lähkād tõest nurja:
„So ihho tunneb waewa siin
„Ja teises ellus põrgo piin
„On wimaks sinno oša!“

Kas Summalal on hea meel,
Et rahwas nenda müllab